

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ

LE COURRIER GREC

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις της εβδομάδος, την Πέμπτη και Κυριακή. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προπληρωσίαι. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είσθαι 30 λεπτά δια τον στίχον του φύλλου, και 12 λεπτά δια τον στίχον του Παραστήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόν εις τον Ιργαστήριον εντός του Καταστήματος, της Γενικής Διοικήσεως των Ταχυδρομίων Διαπερασίων των Β. Ημεριδίων εις δε τας Επαρχίας παρα τοις Διοικηταίς των ταχυδρομίων, και εκτός της Ελλάδος παρα τοις Κυρίοις ή Αγγλ. Προξένοις.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 dr par an, payables d'avance. — Prix des insertions. 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΗ, 6 Ιουνίου 1840.

JEUDI, 18 Juin 1840.

ΝΟΜΟΙ, ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επι τη προτάσει της Ημετέρας επί των Οικονομικών Γραμματείας, ακούσαντες και την γνώμη του Συμβουλίου της Επικρατείας, αποφασίζομεν και διατάττομεν ως ακολούθως:

Άρθρ. 1. Ο έγγεις φόρος επί του προνοκοκίου θέλει εισπράττεσθαι εις τὰ τελωνεία του Κράτους κατά την εξαγωγήν του δια ξένην Επικρατείαν.

Άρθρ. 2.

Ο φόρος ούτος προσδιορίζεται δι' εκάστην οκάν προνοκοκίου ανά δραχμ. 2.

Άρθρ. 3.

Ο αὐτός φόρος είναι χωριστός και ανεξάρτητος από τὸ πληρομόμενον τελώνιον, κατά τὰς καθεστώσας τελωνιακὰς διατάξεις.

Άρθρ. 4.

Ὅστις ἤθελε φεραθῆ εξαγωγή καθαρῶς προνοκοκίον, θέλει υπαχρεοῦσθαι εις τὴν πληρωμὴν του οκταπλοῦ του έγγείου φόρου και του τελωνιακού δικαιώματος.

Άρθρ. 5.

Δι' ιδιαίτερου Νόμου θέλει εφαρμοσθῆ και κανονισθῆ ἡ πληρωμὴ του αὐτου φόρου και ὡς πρὸς τὴν ἐτος του κράτους γινομένην κατανλωσιν.

Άρθρ. 6.

Ἡ Ημετέρα επί των Οικονομικών Γραμματεία της Επικρατείας θέλει εκτελέσει τον παρόντα Νόμον, και δημοσιεύσει οὐ ὄν ἀνηκόντως. Εν Μεγαλουπόλει τῆ 26 Μαΐου (7 Ιουνίου) 1840.

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΦΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Αηλοποιεί ότι,

Διά Βασιλικού Διατάγματος υπό ἡμ. ρ. μνηϊαν 22 Μαΐου (5 Ιουνίου) τ. ε. Ἡ Α. Μ. κήδεσεν νὰ διορίσῃ τὸν Κύριον Δημήτριον Χρηστίδη, μέχρι τουδε Δικαιητὴν Σύρου, Επιτετραμμένον τὰς ὑπὸ θήσεις της Ελλάδος παρα τῆ Ἰψηλῆ Πόρτα.

Εν Αθήναις, 28 Μαΐου 1840.

Ὁ ἐπὶ του Βασιλικού Οἴκου και των Ἐξωτερικῶν Γραμματεῦς της Επικρατείας Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 5 Ιουνίου 1840.

Πληροφρούμεθα θετικῶς ὅτι ἡ ἐμπορικὴ συνθήκη ἡ μετὰξὺ Ἑλλάδος και Τουρκίας διαπραγματευθεῖσα υπό του Κ. Κωνσταντίνου Ζωγράφου, πρώην Γραμμα εὖς της Ἰπινρ τελα, ἐπὶ του Β. Οἴλου και ἐπὶ των Ἐξωτερικῶν σχεσεων, δὲν πεκυ ὠθη παρα τῆ Κυβερνήσεως τ ε Α. Μ. δ' ἀ τὴν ἐκ μέρους του ἀπ.σταλμένου αὐτῆς τούτου ἔλλεψιν πληρεξουσιότητος.

Μετ' ἀπορίας πολλῆς και θλίψεως συνάμα παρετήρησεν ἐσχάτως τὸ κοινὸν τὰς προσβολὰς τινων ἐφημερίδων κατὰ τὸ ἐπὶ των Σ ρατιωτικῶν Γραμματεῦς της Επικρατείας στρατηγῶ Κ Σμιλτζ' εἶναι μὲν βέβαιον κατὰ δυσυχίαν ὅτι ὁ Ἀθηναῖός μας τύπος ἔλαβε πρ. καιρῶ τιν ἐπὶ του νὰ καταλαίῃ ἀδίκως και πικρῶς καθ' ὄλων των ἀνθρώπων ὅσοι κατέχουσιν ἀνωτέρας ἐν τῆ κοινωνίᾳ μας θέσεις, ὥστε ἀπορον δὲν εἶναι

LOIS, ORDONNANCES ET PUBLICATIONS DU GOUVERNEMENT.

ΟΘΗΘΝ
PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Sur la proposition de Notre Ministère des Finances, ayant entendu l'opinion de Notre Conseil d'Etat, avons décidé et ordonnons:

Art. 1.

L'impôt foncier sur la cochenille sera perçu à la douane au moment de son exportation à l'étranger.

Art. 2.

Cet impôt est fixé à 2 drach. par ocque de cochenille.

Art. 3.

Cet impôt est indépendant des droits de la douane qui seront perçus séparément d'après les réglemens en vigueur.

Art. 4.

Sera condamné à une amende de huit fois le montant de l'impôt et des droits de douane, quiconque sera pris flagrant delit de la contrebande de la cochenille.

Art. 5.

Une loi spéciale reglera le mode d'acquittement de cet impôt quant à la consommation, à l'imérieur, de la cochenille.

Art. 6.

Notre Ministère des Finances est chargé de la publication et de l'exécution de la présente loi.

Α Μεγαλοπολις 26 μαϊ 7 juin 1840.

ΟΘΗΘΝ.

SHMALTZ, KRIEZIS, PAÏCOS, THEOCHARIS, TISSAMENOS.

Le Ministère de la Maison du Roi et des Affaires Etrangères

Fait savoir:

Par l'ordonnance royale du 22 mai (3 juin) 1840, Mr. D. Chris idis jusqu'ici gouverneur de Syra, a été nommé Chargé d'Affaires de Grèce près de la S. Porte.

Athènes, 28 mai (9 juin) 1840.

Le Ministre secrétaire d'état PAÏCOS.

INTERIEUR.

ATHENES, le 17 Juin 1840.

Nous sommes positivement informés, que le traité de commerce entre la Grèce et la Turquie, négocié par Mr. C. Zografos, n'a pas été ratifié par le gouvernement de S. M., vu la non conservation des formes concernant la validité des pouvoirs dont son représentant a fait usage près la S. Porte.

C'est avec le plus pénible étonnement que l'on a dernièrement remarqué les attaques que certains journaux ont dirigé contre la personne du général Schmalz Ministre de la Guerre. — Il est bien vrai, que la presse athénienne, nous a souvent habitués au spectacle d'une injuste et amère médisance à l'égard des personnes qui occupent des positions enviées, et l'on pouvait par conséquent s'attendre à voir un jour le général Schmalz devenir le but de ces inconvenantes attaques. — Mais il est cependant positif, d'un autre côté, que le caractère loyal de l'officier et les longs et consciencieux services du fonctionnaire, semblaient lui devoir servir d'épide contre les étourderies de quelques folliculaires, aussi inconsidérés dans leur langage que dans leur façon de penser. Notre intention n'est point ici de relever

ὅτι ἔστρεψε τὰ βλάσφημα αὐτοῦ βέλη κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Σχμάλτζ. ἄλλ' ὅμως εἶναι εὐχρηστὴν βεβαίον ὅτι ἄντιμο, χαρακτὴρ τοῦ ἀνδρὸς καὶ αἱ πολλαὶ καὶ μεγάλαὶ οὐτοῦ ὡς δημοτοῦ ὑπαλλήλου ὑπηρεσίαι, ἐφαίνοντο ὅτι ἐμελλον νὰ λείψωσιν αὐτὸν ἐν σκέπει τῆς ἀφροσύνης ἀνθρωπαρίων τινῶν τῶν ὁποίων καὶ τὸ ὕψος τοῦ λέγειν καὶ ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι εἶναι ἐπίσης γελοῖα.

Σκοπὸς μας δὲν εἶναι νὰ ἀνασκευάσωμεν ἐνταῦθα τὰ παρὰ τῶν ἐφημερίδων λεχθέντα διότι ὁ στρατηγὸς Σχμάλτζ δὲν ἔχει πατάσασιν ἀνάγκην νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ὑπόληψιν τὴν ὅπου ἀπέκτησε καὶ ἀπολαμβάνει διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν θρόνον ἐκδουλεύσεις του· ἀλλὰ νομίζομεν χρὸς μας νὰ παρατηρήσωμεν ἐνταῦθα ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἀπεδοκίμασεν ὅσον ἐνεστὶ τὰς σκανδαλώδεις ἐκφράσεις τῆς προσωπικῆς ζηλοτυπίας καὶ ἔχθρας αἰτινες ἐγγράτως ἐξελέησαν εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας· καὶ νομίζομεν ἀναμφίβολον ὅτι αὐτοὶ ἐκείνοι αἱ μὴ διστασαντες νὰ ἐπισπᾶσασιν κατὰ ἑαυτῶν τὴν ἀυστηρότητα τῆς κοινῆς γνώμης, θέλουσιν ἀναγκασθῆναι νὰ ὁμολογήσωσιν καὶ τὰ στοασιωτικὰ προτερήματα καὶ τὸν ἐντιμὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀμωμόν διαγωγὴν διὰ τὰ ὅποια τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ κατέστη τοσοῦτον σεβαστὸν εἰς ὅλους τοὺς συστρατιώτας του· ἅμα δὲ καὶ τὴν ἀμεροληψίαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀναμφισβήτητον ἰκκνότητα τὴν ὅποιαν ἐδείξεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν ἔργων τὰ ὅποια εἶναι περιβεβλημένος πρὸ χρόνων ὑπὸ τῆς βασιλικῆς ἐμπιστοσύνης, δώσας τασάμικ τεκμήρια ἀναμφίβολα τῆς πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀφροσύνης του.

— Τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημεῖον ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ εὐργετῶν τὴν Α. Α. καὶ Β. Υ. τὸν Μέγα Δούκα τῆς Τοσκάνης, τοῦ ὁποίου αἱ ὑπὲρ τοῦ κατωσῆματις τούτου προσπάθειαι ἐπλήρωσαν βαθεῖας εὐγνωμοσύνης ὅλους τοὺς φίλους τῶν εἰσῶτων.

Ἡ Α. Α. καὶ Β. Υ. ἐπέτρεψεν ἐμπρότερον τὴν ἐν τῷ Κράτει Αὐτῆς συνδρομὴν δικήρων διὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου συγγραμμάτων· πρὸς δὲ, διέταξεν ὥστε ὅλαι αἱ δημοτοὶ βιβλιοθηκαὶ τῆς πρωτεύουσας τοῦ καὶ τοῦ ἐν Πίσσῃ Πανεπιστημίου, ἅμα δὲ καὶ αἱ ἀκαδημίαι τῆς Κρούσκας καὶ τῶν Γεωργοφίλων, νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ὅλα τὰ συγγράμματα ὅσα εἰς διπλοῦν περιέχουσι, τελευταῖον ἡ Α. Υ. ἰδωρήσατο εἰς τὸ Πανεπιστημεῖόν μας, ἐπ' ἰδίῳ Αὐτῆς ὀνόματι, λαμπρὰν ἐκδόσιν εἰς μέγα φύλλον, χάρτου ἀρίστης ποιότητος, τῶν συγγραμμάτων Λαυρεντίου τοῦ μεγαλοπρεποῦς.

Φέροντες εἰς γνῶσιν τοῦ κοινῆς τὸ εὐγενὲς τοῦτο τεκμήριον τῶν αἰσθημάτων τοῦ Μεγάλου Δουκῆς, εὐχαρίστως ἀνακαλοῦμεν εἰς τὴν μνήμην μας καὶ τὰλλα δείγματα τῆς ἀγάπης τὰ ὅποια ὁ Ἡγεμὼν οὗτος ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας ἡ πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνη θέλει εἶσθαι ἀνεξάλειπτος.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ο ΑΙΩΝ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς περὶ τῶν φιλορθοδόξων ἀνακρίσεως παρέχει εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην νέαν ἀφορμὴν τοῦ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ τασάμικ παρ' αὐτῆς ρηθέντα ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ὡς πολιτικοὺς ἀντιπάλους. Ὁ 167 αὐτῆς ἀριθμὸς προσιμαίνει ὅθεν δι' ἐνὸς σχοινοτενοῦς ἀρθρου περιέχοντος ἐν περιλήψει ὅλας τὰς προσβολὰς ὅσας ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων τῆς 22 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους ἔχτοτε ἄχρι τοῦδε δὲν ἔπαυσε νὰ διεσθῆναι κατὰ τινῶν ἀνθρώπων καὶ ἰδεῶν ἀφελόμεθα λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὴν περιστάσιν ταύτην διὰ τὰ ἐπαναλάβωμεν αὐτοὺς· ὅτι εἶναι ἐντελῆς μάταιον τοῦ νὰ προσπαθῆ νὰ διώσῃ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον χρωμα εἰς πράγματα περὶ τῶν ὁποίων πρόκειται ἤδη ν' ἀποφανθῶσιν τὰ δικαστήρια. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ πρὸ πάντων ν' ἀφήσῃ τὴν περὶ τῶν τοιαύτης φύσεως πραγμάτων ἀπόφασιν τῶν δικαστηρίων ἐλευθέρην καὶ ὑπὸ μόνον τῶν νόμων καὶ τῶν ἀληθῶν τῆς κοινωνίας συμφερόντων ὠδηγημένην. Ματαίως λοιπὸν ἤθελον ἀγωνισθῆναι οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ τοῦ νὰ μεταβάλλωσιν τὴν τοιαύτην τῆς Κυβερνήσεως γνώμην καὶ ἀπόφασιν καὶ νὰ τὴν ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τὴν χρησιμεύουσαν αὐτῇ ὡς βᾶσιν ἀμεροληψίαν.

Ὁ Αἰὼν δημοσιεύει μετέπειτα μακρὰν ἐπίκρισιν τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐκφωνηθέντος ἐσχάτως λόγου ὑπὸ τοῦ Κ. Νέγρη· καὶ ἐπιτέλους ἐπανερχεται εἰς τὰς ὑποτιθεμένας εἰδήσεις τὰς ὁποίας τακτικῶς λαμβάνει ἀπὸ Μεσσηνίας· καὶ περὶ τῶν ὁποίων περιοριζόμεθα νὰ τὸν βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀρίστα πληροφορημένη.

Η ΑΘΗΝΑ.

Ἡ ἐφημερίς αὐτὴ δὲν ἀσχολεῖται εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς εἰμῆς πρὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Κ. Π. Σούτσου κινήσεως ἐσχάτως κατὰ τοῦ Κ. Μωραΐτου ἐπὶ ἐξουβρίσει ἀγωγῆς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. — Ἀμφιβόουσα ἐντεῦθεν ἀφορμὴν ἡ Ἀθηνᾶ ἐπανερχεται εἰς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ περὶ ἐξουβρίσεως νόμου καὶ ἐμβάίνει εἰς ἀσημαντὸν μετὰ τοῦ Αἰῶνος ἀμφισβήτησιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῆς (720) εὐρίσκομεν ἀρθρον ἐπιγεγραμμένον Ἀπολογία τοῦ Κυρίου Ζωγράφου, καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ πρώην τούτου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Ἀπέχομεν κατὰ τὸ παρὸν τοῦ ν' ἀπαντήσωμεν τι εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο τὸ ὅποιον πλῆγως καθάπτεται τῆς Κυβερνήσεως ἀποποιήσεως τὴν κύρωσιν τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπορικῆς συνθήκης.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Αἱ Α. Α. Μ. ἐπανῆλθον χθὲς περὶ τὴν 7 ὥραν μ. μ. εἰς τὴν Πρωτεύουσάν των ἀπὸ τῆς κατὰ τινὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου περιουδεῖας αὐτῶν.

Μετὰ χαρὰς μεγάλης δημοσιεύομεν πάντοτε τὰ εὐεργετήματα, τὰ ὅποια φιλοτιμῶνται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ κάμωσιν ἄνθρωποι, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν

les paroles des journaux, contre lesquels le général Schmaltz n'a nullement besoin de défendre une réputation honorablement appuyée sur les services qu'il a su rendre au pays et au trône, mais nous tenons pourtant à remarquer ici, combien l'opinion publique a réproové les scandaleuses expressions de l'envie et de la jalousie personnelles, qui ont dernièrement trouvé des organes dans la presse athénienne; et il est de fait que ceux-là mêmes, qui n'ont pas craint, en cette occasion, de susciter contre leur irrévérence les blâmes les plus sévères de l'opinion publique, seraient forcés de reconnaître, et les talens militaires, et le caractère franc, et la conduite irréprochable qui ont rendu le nom du général Schmaltz si respectable à tous ses compagnons d'armes, ainsi que l'impartialité, la justice et l'incontestable habileté qu'il a déployées au service de la Grèce, notamment dans les hautes fonctions dont la confiance royale l'a investi il y a plusieurs années déjà, et dans l'exercice desquelles il a si souvent donné d'irrécusables preuves de son dévouement aux intérêts du pays, et de son attachement à la personne du Roi.

L'Université d'Athènes s'honore de compter au nombre de ses principaux bienfaiteurs S. A. I. et R. le Grand Duc de Toscane et c'est avec le sentiment d'une profonde reconnaissance que les amis des lumières ont appris les décisions prises par ce Prince en faveur d'une institution sur laquelle les grecs fondent tant d'espérance.

S. A. I. et R. le Grand Duc de Toscane a premièrement autorité dans ses Etats l'ouverture d'une souscription en livres, en faveur de l'Université d'Athènes, Elle a ordonné en outre que les bibliothèques publiques de sa capitale et de l'université de Pise offriraient à celle de l'université d'Athènes tous les ouvrages qu'elles possèdent en double exemplaire, et que des dons de même nature seraient aussi offerts à la même bibliothèque par les académies della Crusca et des Georgophiles. Enfin S. A. a fait don, en son propre nom, à l'université d'Athènes d'une superbe édition sur vélin in-folio, des oeuvres de Laurent-le-Magnifique. — Portant à la connaissance du public cette noble preuve des sentimens de S. A. I. et R. le Grand-Duc de Toscane, nous aimons à nous ressouvenir des marques d'affection que ce prince a souvent données à la Grèce, et à remarquer que ce pays les reconnaît par une profonde gratitude.

REVUE DES JOURNAUX.

LE SIÈCLE.

Le resultat de l'instruction de l'affaire de la société philorthodoxe fournit à ce journal une nouvelle occasion de répéter ce qu'il a si souvent dit pour faire tomber le blâme sur ceux qu'il considère comme ses rivaux politiques. Son n. 167 débute par un article assez long, qui offre en résumé toutes les attaques, qu'au sujet des événemens du 22 decembre dernier, il a dirigées contre certains hommes et contre certaines idées. Ainsi nous profiterons aussi de cette circonstance pour répéter encore une fois, qu'il était parfaitement inutile de chercher à donner une couleur quelconque à des faits qu'il est du ressort des tribunaux d'apprécier et de juger. Le gouvernement a toujours eu à coeur de laisser à la justice de porter sur toutes les circonstances de cette nature, un jugement libre et intelligent, inspiré par l'esprit des lois et la conscience des intérêts de la société; c'est donc en vain que les uns ou les autres chercheraient, en quoi que ce soit, à influencer les opinions bien arrêtées du pouvoir, et à les faire dévier de l'impartialité qui leur sert de base.

Le Siècle publie ensuite une critique d'un discours prononcé à l'université par Mr. Negris. — Puis termine par les prétendus renseignements que le Siècle reçoit rugulièrement de Messénie, et au sujet desquels nous bornons à lui dire que que l'autorité est fort bien informée.

LA MINERVE.

Ce journal ne s'occupe dans son dernier numéro que d'une affaire dernièrement portée devant les tribunaux par Mr. P. Soutzo contre Mr. Moraiti ce dernier étant accusé de calomnie portant atteinte à l'honneur de Mr. P. Soutzo. — La Minerve trouve là l'occasion de revenir sur la critique de la loi, et de se livrer avec le Siècle à une discussion assez insignifiante.

Ce même n. 720 de la Minerve contient un article intitulé Justification de Mr. C. Zographos, signé par ce personnage. Nous nous abstenons pour le moment de rien répondre aux allégations de cet écrit, qui critiquent indirectement le gouvernement au sujet de la non ratification du traité du commerce avec la Turquie.

FAITS DIVERS.

L.L. M.M. sont rentrées hier à 7 heures du soir dans leur capitale, ayant achevé Leur voyage dans plusieurs provinces du Peloponnèse.

Les journaux ottomans annoncent que S. A. Hosrew Pacha vient d'être remplacé au poste de Sadrazam (grand Visir) par S. E. Raouf-Pacha. Ils parlent également de quelques autres modifications dans le personnel du gouvernement de la S. Porte mais ces changemens ne sont point encore officiellement annoncés.

ἡ ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας μας, γινόμενοι οὕτως σεβαστοὶ εἰς τὸ Πανελλήνιον. Ἐντεῦθεν ὀρμώμενοι νομιζόμεν χρέος μας νὰ ἀπονείμωμεν χάριτας εἰς τὴν Α. Υ. τὴν Κυρίαν Σοφίαν Μαροβῶ, Δουκίσσαν τῆς Ἑλληνικῆς διὰ τὴν νέαν προσφοράν, τὴν ὅποιαν ἔκαμε εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις σχολεῖον τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν τεχνῶν, προσενεγκούσα εἰς τὸ πολλοῦ λόγου ἄξιον τοῦτο κατὰστῆκεν κινῶν, ἐμπεριέχον σημαντικὴν ποσότητα σκευασμῶν καὶ προπλάσματων τῆς ἔχνογραφίας πρὸς χρῆσιν τῶν πενήτων μαθητῶν. Εἶθε καὶ ἄλλοι πολλοὶ φιλογενεῖς νὰ μιμηθῶσι τὴν πράξιν ταύτην, ἥτις ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς Κυρίας Δουκίσσας τῆς Ἑλληνικῆς χάριτι τῆς ἐκπαίδευσίς τῆς νεολαίας μας, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ μόνῃς ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα εὐτυχία τῆς Ἑλλάδος.

Δι Ὀθωμανικῆς ἐφημερίδος ἀναγγέλλουσι τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Ραυδὸφ Πασσᾶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Σαδραζάμη τὴν ὁποίαν ὡς γνωστὸν, κατεῖχεν ἄχρι τοῦδε ὁ Χασρέφ Πασσάς. Ἀναφέρουσι δὲ καὶ τινὰς ἄλλας τροπολογίας περὶ τοῦ προσωποῦ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' αἱ μεταβολαὶ αὗται δὲν εἶναι εἰσέτι ἐπίσημοι.

Ἡ μεγάλη δυστυχία τὴν ὁποίαν ὑποφέρουσιν οἱ Ἄλβανοι ὡς ἐκ τῆς αποδείας ἀνησυχίᾳ τοὺς κατοικοὺς τῆς Στεριάς καὶ μάλιστα τῆς Θεσσαλίας. Ἐν τούτοις ὁ Τζέλιος Πίτζαρης διὰ τῆς ἐπιβροχῆς του ματαιώνει τοὺς σχέτους τοῦτους καὶ ἡ περιμενομένη ἀφίξις τοῦ διαδοχικοῦ τὸν ἔμην Πασσᾶ θὰ καταπαύσῃ βεβαίως καὶ τοὺς ὀλίγους ψιθυρισμοὺς τῶν Ἄλβανῶν γεννήματ' τῆς παντοειδοῦς στερησεως.

Εἰς τὴν Χαλκίδα ποιμὴν τις ἀγύρτης διεκήρυξεν ὅτι ἴδε καὶ ὄναρ ἁγίους ἐπιτάξαντας αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ πρὸς τι προσδιωρισμένον μέρος πρὸς ἀνεύρεσιν ἁγίων εἰκόνων. Ἡ Διοίκησις σύμφωνα μὲ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς ἔλαβε τὰ χρειώδη μέτρα διὰ νὰ μηδενίσῃ τὰς ἀγυρτείας ταύτας.

Τέσσαρες ξυλοῦργοι παρεβάται τῶν περὶ ὑλοτομίας διατεταγμένων καὶ συλληθέντες εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος· ἐπέθεσαν ὑπὸ φύλαξιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον Ἀίνου, ὅθεν ἐκατέρωθωσαν νὰ δραπέτευσωσιν αὐθις εἰς Τουρκίαν. Ἐγένετο δὲ ἡ ἀνήκουσα συνεννόησις πρὸς σύλληψιν των.

Ἡ ὑπὸ τὸν λησάρχην Καταραχίαν ληστρικὴ συμμορία ἐξακολουθεῖ ν' ἀναφαίνεται ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρῶν καὶ νὰ ἐνοχλῇ τὴν Διοίκησιν Ἀναθνανίως. Δι ἀρμόδιοι ἀρχαὶ καὶ οἱ ὁδηγοὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς ὁλαὶ δυνάμεις καταγίνονται εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς συμμορίας ταύτης ἥτις χάρις εἰς τὰ ἐσχάτως ληφθέντα δραστήρια μέτρα δὲν δύναται ἐπὶ πλέον νὰ διατηρηθῇ.

Ναύτης τις σκοπεύων ν' ἀποπλεύσῃ ἐκ τοῦ λιμένος Σπειζῶν, καὶ παρατηρῶν τὸ ὕπνιον τὸ ὅπου μετ' αὐτοῦ ἐμελλε νὰ λάβῃ, εἰς ἀπροσέξιας ἐπυροβόλησε καὶ ἐφονεύθη ἡ διεΐτης αὐτοῦ· τῆς ἐπληρώθη δὲ καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὴν κεφαλήν.

ἙΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Γ Α Λ Λ Ι Α .

Τῆ 31 Μαΐου 1840. — Ἡ βουλὴ τῶν ἀπεσταλμένων ἠσολήθη κατὰ τὴν παρελθούσαν δεκάδα εἰς τὴν ταχέαν ψηφοφορίαν διαφόρων νόμων ἀφορῶντων ὑλ. καὶ συμπερόντα· μίαν μόνον ἡμέραν, ἡ τῆς 26 Μαΐου, ἀφιερῶθη εἰς πολιτικὸν ζήτημα, ἀλλ' ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει εἶσθαι ἀποφράς εἰς τὴν ἱστορίαν μας. — Ἐνθυμῶνται οἱ ἀναγνώσταί μας ὅτι ἡ βουλὴ εἶχε παραδέχῃ μετ' ἐνθουσιασμοῦ τοὺς λόγους τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἀναγγελοῦ τὴν προσεχὴ ἀνακομιδὴν τοῦ λευκανοῦ τοῦ Ἀυτοκράτορος εἰς Γαλίαν· ὁ δ' ἐνθουσιασμὸς τὸν ὅποιον ἐκίνησεν ἡ ἀνάμνησις τοῦ μακροῦ τούτου ὀνόματος, ὑπερπλάσας τὰ ὅρια τοῦ βουλευτηρίου ταχέως διακοινοῦν εἰς ὅλην τὴν Γαλίαν· ἡ Κυβέρνησις ἐζητήσεν ἐν ἑκατομμύριον διὰ τὴν τελευτὴν τῆς κηδείας καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ μνημείου, ἡ δὲ βουλὴ ἤθελε χορηγήσῃ τὰ χρήματα ταῦτα αὐθιρᾷ ἂν ὁ κανονισμὸς τῆς δὲν ἀπηγόρευε τοῦτο ρητῶς· ἐδιορίσθη λοιπὸν ἐπιτροπὴ καὶ ἐξελέξατο ὡς πρόεδρος τὸν γηραιὸν στρατιώτη τῆς ἀυτοκρατορίας, τὸν στρατάρχην Κλωζέλην ἡ ἐπιτροπὴ εὕρισκε τὸ νομοσχέδιον ἀτέλῃς καὶ θέλει νὰ προσθέσῃ, εἰς μὲν τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀπομαχεύου, ἔριππον ἀνδριάντα, εἰς δὲ τὴν φρεγάτα τοῦ πρίγκιπος Ζωαννίλλου διάφορα ἄλλα πλοῖα, ὡστὲ στολίασκεν ὁλόκληρον νὰ παραδέρῃ τὴν ἐν Ἀγίᾳ Ἐλένην κόνιν. Ἡ Κυβέρνησις παραδέχεται τὴν συμπεριληφθεὴν ταύτην πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐρχεται εἰς τὴν βουλήν διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ νέον νομοσχέδιον τὸ προσδιόριζον εἰς δύο ἑκατομμύρια τὴν ἀπαιτούμενην πίστωσιν. — Οὐδαὶς ἀμφίβαλεν ὅτι αἱ νῆα αὗται προτάσεις θέλουσιν ὑψηλὴν μὲν πίστωσιν. — Οὐδαὶς καὶ βουλῆς μελῶν καὶ ὅμως ἡ γενικὴ προσδοκία ἐψεύσθη, διότι βουλευτικὴ πλειοψηφία ἀπέβροχε τὸν ἔριππον ἀνδριάντα καὶ ἐπεριώρισεν εἰς ἑκατομμύριον τὴν πίστωσιν.

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς κατὰ τοῦ Ἄδὸλφ Καδέρου ἐστρατείας ἐπεραιώθη ἤδη· οἱ πρίγκιπες ἐπανήλθον, ἐπανήλθε δὲ καὶ ὁ στρατὸς εἰς Ἀλγερίαν διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτοὺς τοὺς ἀσθενεῖς του καὶ νὰ ἀναπαύσῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Τὸ πρῶτον τούτο ἐπιπέσοδιον τοῦ ἀφρικανικοῦ πολέμου δὲν εἶν' ἐν ὅσον ἡ Γαλλία ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ ἀποφασιστικόν· ὁ στρατάρχης Βαλλές ἤψατο τοῦ ἀγῶνος μετὰ πολλοῦ δισταγμοῦ καὶ συνέβησαν μὲν ἐνδοσε τινὲς συμπλοκαί, ἡ δὲ κυρίως τῶν στενῶν τοῦ Τενῦ ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀποθανάτισῃ τοὺς γενναίους ἡμῶν στρατιώτας, ἀλλὰ πούποτε ὁ στρατὸς μας δὲν εὐρέθη εἰς κατὰστασιν τοῦ νὰ ἐπιφέρει ἕνα ἐκ τῶν καιρῶν ἐκείνων κτύπον οἵστινες ἀποφασίζουσι διὰ μιᾶς τὴν τύχην ὁλοκλήρου ἐστρατείας. Νέα στρατεύματα, ὡς λέγουσιν, θέλουσιν ἀποσταλθῆ εἰς Ἀφρικὴν διὰ νὰ παρέξωσιν εἰς τὸν στρατάρχην τὰ μέσα τοῦ νὰ διώξῃ τὸν πόλεμον δραστηρίως· ἀλλὰ, ὡς γράφει εἰς τὸν ἀνταποκριτῶν μας, ὁ ἐν Ἀφρικῇ στρατὸς δὲν ἔχει τὴν χρεῖαν στρατιωτῶν, ὅσον δεξιότερον στρατηγεῖ. Ὅθεν καὶ γίνεται πολλὸς λόγος περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ στρατάρχου Βαλλέ, τοῦ ὁποίου διάδοχος λέγεται ὁ στρατάρχης Κλωζέλης.

Πληροφορούμεθα ἀπὸ τὰς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδας τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πλοιοῦ Δελφίνου φέροντος διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἀποικιῶν πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Ἀγίας Ἐλένης διὰ νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Γαλίαν τὴν κόνιν τοῦ Ἀυτοκράτορος· ὁ Θεὸς τῆς μας ἀναγγέλλει ὅτι ἡ παραδόσις τοῦ λευκανοῦ θέλει γενῆ ἄνευ δυσκολίας· εἰς σὸρος περιέχει τὸ σῶμά του καὶ μίαν κάλπην τὴν καρδίαν του· οὕτω λοιπὸν ὅταν ὁ πρίγκιψ Ζωαννίλλος ἀφίξῃ εἰς Ἀγίαν Ἐλένην, θέλει εὖρει τὰς ἀρχὰς ἐπιπέσοδιον νὰ τῷ παραδώσῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην παρακαταθήκην.

Α Γ Γ Λ Ι Α .

Αἱ Ἀγγλικῆς ἐφημερίδες δημοσιεύουσιν ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Βαγῶρνου, γνωστοῦ διὰ τῆς ἐκδουλεύσεως τῆς ὁποίας ἔκαμεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὡς ὀργανίσαντος τὴν μετὰ τῆς Ἰνδιῶν καὶ Ἀγγλικῆς διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀλληλογραφίας, μετὰ πικρίας ἤδη παραπονεμένου διὰ τὴν ἐγθροικὴν διάθεσιν τὴν ὅποιαν ὁ τύπος τοῦ Λονδίνου ἀεικνύει πρὸς τὸν Πασσᾶ τῆς Ἀγύπτου καὶ διότι οὐδαὶς ἔφητιρ δὲν ἐλάλησεν ὑπὲρ τοῦ Μεγμέτ-Ἀλῆ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· καὶ μολοντούτο, προσθέτει, τὰ συμπερόντα αὐτοῦ εἶναι στενὰ συνδεδεμένα μετὰ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας. «Καταστρέφοντες, λέγει, τὴν ἐξουσίαν τοῦ Πασᾶ, θέλομεν ἄρα γε σώσει τὸ Τουρκικὸν Κράτος

Ayant toujours considéré comme un devoir, de signaler à la reconnaissance générale les actes de bienfaisances exécutés en faveur des progrès de la jeunesse Hellénique, nous aimons aujourd'hui à mentionner ici, les droits que Mme la Duchesse de Plaisance a déjà souvent acquis à la reconnaissance du pays, par ses actes d'une bienfaisance parfaitement entendue, ainsi que par le don d'une riche collection de modèles de dessin, que, dans une sollicitude qui devrait être qualifiée de maternelle, cette dame vient de faire à l'Ecole des Arts et Métiers d'Athènes.

— La disette qui règne en Albanie inquiète les habitants de la Turquie d'Europe et notamment ceux de Thessalie. Cette inquiétude est sans suites jusqu'à ce moment, grace à l'influence de Tzelio-Pitsari, et l'on espère que l'arrivée prochaine du successeur d'Emin Pacha mettra sans doute fin à toutes les tentatives des Albanais.

— On écrit de Chalcis, qu'un berger à dernièrement tenté d'exploiter la crédulité populaire, en repandant le bruit qu'un saint lui était apparu. L'autorité a pris les mesures propres à faire cesser ces superstitieuses tromperies et pour en garantir la simplicité des basses classes.

— Un marin d'un navire qui se préparait à sortir du port de Spetzia, examinant une arme à feu, la mania avec si peu de précaution que le coup partit et tua la propre fille de ce marin, qui lui même fut blessé à la tête.

— La bande de Kararachias continue de faire ça et là quelques apparitions en Acarnanie, mais l'on nous annonce en même temps que graces aux mesures prises contre ces malfaiteurs ils ne pourront échapper longtems aux poursuites de la force armée.

NOUVELLES EXTERIEURES.

On lit dans le Sémaphore de Marseille:

FRANCE

La chambre des députés, a employé pendant cette décade, la plupart de ses séances à voter rapidement un assez grand nombre de lois d'intérêt matériel; un seul jour, le 26 mai, a été consacré à une discussion politique, mais ce jour aura une triste célébrité dans notre histoire.

La chambre, nos lecteurs s'en souviennent, avait accueilli avec transport les paroles du ministre annonçant la translation prochaine, en France, des cendres de l'Empereur; l'enthousiasme produit par le souvenir de ce nom magique, avait franchi l'enceinte du Palais-Bourbon, et s'était rapidement communiqué à la France entière. Le gouvernement demandait un million pour la cérémonie des funérailles et la construction d'un tombeau, la chambre l'aurait voté sur l'heure, si son règlement ne s'y était formellement opposé. Une commission est nommée; elle choisit pour son président un vieux soldat de l'empire, le maréchal Clauzel. Cette commission, trouve le projet de loi insuffisant, et au mansolee des Invalides, elle veut ajouter une statue équestre; à la frégate du prince de Joinville, elle veut adjoindre quelques autres bâtimens, et demande qu'une escadre se mette en mer pour aller recevoir les cendres parties de Ste. Hélène. Le gouvernement s'associe aux vœux de la commission qui compléte sa pensée, et se présente à la chambre, appuyant le nouveau projet de loi qui porte à deux millions le crédit demandé.

Personne ne doutait que ces nouvelles conceptions ne fussent votées à une immense majorité; il n'en a pourtant pas été ainsi, et la chambre a refusé la statue équestre et réduit à un million l'allocation proposée.

La première partie de la campagne contre Abd-el-Kader vient d'être terminée; les princes sont de retour, et l'armée expéditionnaire est arrivée à Alger pour y déposer ses malades, et s'y reposer quelques jours de ses fatigues. Ce premier épisode de la guerre qui s'ouvre en Afrique, n'est pas aussi décisif que ce qu'avait le droit de l'espérer la France; la lutte a été engagée par le maréchal Vialée avec une hésitation blâmable; quelques engagements glorieux ont eu lieu; la prise du col de Ténia suffirait à elle seule pour immortaliser nos braves soldats; mais nulle part notre armée ne s'est trouvée à même de porter un de ces coups imprévus qui décident du sort d'une campagne. De nouveaux renforts vont, dit-on, être envoyés en Afrique pour permettre au maréchal de pousser la guerre avec vigueur, mais comme le dit un correspondant, c'est moins de soldats qu'aurait besoin notre armée, que d'un général plus habile. Il est plus question que jamais, du maréchal Vialée; on parle beaucoup du maréchal Clauzel.

Les journaux anglais nous apprennent le départ pour Ste. Hélène du navire le Dauphin, porteur d'ordres du bureau des colonies au gouverneur de cette île pour qu'il ait à remettre à la France les cendres de l'Empereur. Le Spectateur nous apprend que ces cendres seront recueillies sans difficultés. Un cercueil contient son corps, et une urne son cœur destiné pour Marie-Louise; ainsi quand le prince de Joinville arrivera à Ste. Hélène, il trouvera les autorités prêtes à lui remettre ce précieux dépôt.

ANGLETERRE.

Les journaux anglais publient une lettre de M. Waghorn, qui a rendu d'importans services à son pays pour l'organisation de la correspondance par la mer Rouge entre l'Inde et l'Angleterre. Il se plaint avec amertume de ce que la presse de Londres est hostile à la pacha d'Egypte, et de ce que dans le parlement il ne se soit pas trouvé un orateur qui ait défendu la cause de Méhémet-Ali. Elle est pourtant, suivant lui, liée aux vrais intérêts de la Grande Bretagne: « En renversant, dit-il, le pouvoir du pacha, soustraira-t-on l'empire turc à la Russie? En bombardant l'Alexandrie, rendra-t-on meilleure la condition du sultan? Au contraire, dès que le blocus ou les hostilités seront commencés entre l'Angleterre et l'Egypte, le transit par ce pays pour l'Inde et le retour deviendront immédiatement très dangereux, car le désert de Suez sera aussitôt infesté de brigands. » Tout cela est fort juste; mais la voix de M. Waghorn ne sera point écoutée. L'Angleterre veut avant tout posséder elle-même l'isthme de Suez, pour assurer la nouvelle route du commerce entre Londres et Bombay; jusqu'à ce que ce fait soit accompli, elle repoussera toute idée de rapprochement avec le pacha. Qu'on ne s'y trompe pas, c'est là le véritable point de la difficulté des affaires d'Orient.

ESPAGNE.

Madrid a détourné son attention du théâtre de la guerre et de la loi des ayuntamientos si lentement votée, pour ne s'occuper que du voyage ordonné par les médecins à la jeune reine Isabelle dont la faible santé exige les bains de mer. A la chambre, les ministres interpellés sur ce voyage hygiénique ont répondu, qu'il était impérieusement prescrit par les médecins, mais que lorsqu'il sur le point de s'effectuer, les députés en recevaient la communication officielle.

Ce voyage, qui aura probablement lieu du 8 au 10 du mois prochain, après la prise de Morella, se fera dans le plus grand appareil. La marquise de Santa-Cruz, gouvernante de la reine Isabelle, la duchesse de la Vistozie, dame d'honneur de la régente, le comte de Santa-Coloma, premier majordome, enfin les ministres de la guerre et de la marine composent la suite de Leurs Majestés. Quant ce projet fut débattu en plein conseil, il souleva quelques difficultés; les ministres auraient voulu

από την Ρωσσίαν; κτυπώντας την Αλεξάνδρειαν, θέλουσιν ἄρα γε βελτιώσει τὴν τύχην τοῦ Σουλτάνου; ἀπειναντίας, ἄμα ὁ ἀποκλεισμός ἢ αἱ ἐχθροπραξίαι ἀρχί-
σασσι μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Αἰγύπτου. ἢ διὰ μέσου ταύτης μετακομιδὴ εἰς Ἰνδίας
καὶ ἢ ἐκεῖθεν ἐπ' ἀνάστασιν θέλει κατασταθῆ πάραυτα δυσκολωτάτη, διότι ἡ ληστεία
θέλει πάραυτα ἐνασχίσει εἰς τὴν ἰσθμὸν τοῦ Σουέζ. «Οὐα τοῦτα εἶναι ἀληθέστατα,
ἀλλ' οὐκ ἔττον ἢ φωνὴ τοῦ Κ. Βαγέρου δὲν θέλει εἰσακουσθῆ· ἢ Ἀγγλία ἐπιθυ-
μεῖ πρὸ πάντων νὰ κυριεύσῃ οὕτῃ τὸν ἰσθμὸν τοῦ Σουέζ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν
νέαν μετὰ τὸν Λονδίνου καὶ Βαμβάτης ἐμπορικὴν ὁδὸν καὶ θέλει ἐπομένως ἀποκορύσει
πᾶσαν συμβιβασμὸν μετὰ τοῦ Πασᾶ ἰδέαν πρὶν ἢ κατορθωθῆ ὁ σκοπὸς τῆς οὔτος,
ὅστις ἀποτελεῖ, πρέπει νὰ το ὁμολογήσωμεν, τὴν κυριωτέραν δυσκολίαν τῶν ὑπο-
θέσεων τῆς Ανατολῆς.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Ἡ πόλις τοῦ Μαδρίτου ἀποσπᾶσα τὴν προσοχὴν τῆς ἀπὸ τοῦ θέατρον τοῦ πο-
λέμου καὶ ἀπὸ τὰς συζητήσεις τῆς βουλῆς, ἐπηρεαζομένη διὰ τὴν ἐπιβουλήν
τοῦ ὁποῖου οἱ ἰατροὶ ἐπαρήγγειλον εἰς τὴν νέαν βασιλίαν Ἰσοβέλλαν, ἐνεκα τῆς
ἀσθενούς καταστάσεως τῆς ὑγιείας τῆς αἰ ὑπουργοὶ ἐνωτηθέντες ἐν τῇ βουλῇ περὶ
τοῦ ταξιδίου τούτου ἀπῆντησαν ὅτι οἱ ἰατροὶ τὸ θέμιζον ὡς ἀνεπίκουρον ἀνγκάστον,
καὶ ὅτι ἐταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ να γένῃ, ἢ βουλὴ θέλει λάθει περὶ τούτου ἐπίσημον
διακοίνωσιν.

Τὸ ταξίδιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θέλει πιθανῶς γενῆ μετὰ τὸ 8 καὶ 10 τοῦ προσεχούς
μηνός μετὰ τὴν ἀπόσιν τῆς Μορέλλας, θέλει περιβηθῆ μετὰ πολλῆς πόμπης·
Πολλὰ τῶν πρώτων Κυρίων τῆς αὐλῆς καὶ οἱ ὑπουργοὶ τοῦ πολέμου καὶ τῶν
νοσηρίων θέλουσιν παρακολουθῆσαι τὰς Α. Α. Μ. Μ. Ὅταν τὸ περὶ τούτου σχεδίον ἐσυ-
ζητήθῃ ἐντός τοῦ ὑπουργίου συμβουλίου, εἶχον ἐγερθῆ δυσκολία τινα, διότι οἱ
ὑπουργοὶ ἐφρόνουσιν ὅτι ἡ Ἀντιβασιλίς δὲν ἐπρεπε νὰ συνοδεύσῃ τὸν Ὀυατέρρα τῆς,
ἀλλ' ἢ Χριστίνη ἀπεψήνατο ὅτι δὲν θέλει χωρισθῆ ἀπὸ τῆς Ἰσοβέλλας. Τὸ ταξί-
διον τοῦτο ἐτίθει ἀμφισβητῆ εἰς τὰς γελοιωδέστερας ψήμας καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἔργου
πιστεύουσιν ὅτι ὑπὸ τὸ προσχῆμα οὗτου κρύπτεται ὁμοίον τι εὐλαβεῖς, οὐκ ἐπιθυμίας
διὸ ὅτι πρόκειται νὰ δραπετεύσῃ ἢ βραδύνη εἰσαγωγῆς.

Ὁ στρατὸς τοῦ Ἐσπαρτέρου εἶχε τελευταῖον κινήσει τὴν πρώην τῆς 18 διὰ νὰ
πολιορθεῖ τὴν Μορέλλαν, ἀλλὰ καθεδὴν κατελίθη ἐπὶ φρικτῷ ἱετοῦ μετὰ χιόνος
μεμιγμένου καὶ τόσον δυνατῷ ὥστε οἱ στρατιῶται δὲν ἤδύναντο νὰ προφυλαχθῶσι
μήτε ὑποκάτω τῶν σκιῶν τῶν τὰς ὁποῖας ἐκπέμνῃ τὸ ὕψος τῆν ἐπισύσαν ἢ
χιῶν ἐκάλυπτεν ὅλας τὰς ὁδοὺς. ἄμα δὲ ἐπανεῖλη ἡ οἰδρία θέλει γενῆ ἐναρξῆς τῆς
πολιορκίας.

Ὁ Καθέρρας δὲν δύναται νὰ παρητήσῃ τὸ φορεῖον τοῦ διὰ νὰ φανῇ εἰς τὸν
στρατῶν τοῦ ἔμπροσθεν ὡς ἐπιθύμη· εἰσήλθε δὲ κατὰ κίτους εἰς τὴν Μορέλλαν ὅπου
τὰ πάντα παρασκευάζονται πρὸς ἰσχυρὰν ἀντίστασιν.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Κωνσταντινούπολις, 2 Ἰουνίου. — Τὴν κυριακὴν, περὶ τὴν μίαν μετὰ μεσημέ-
ριαν ὁ Κουζλάρ Αἰγασσὴς ἤτοι ἀρχηγὸς τῶν εὐνοῶν, ἤλθεν ἐν πολλῇ συνοδίᾳ,
εἰς τὴν Ἰ. Π. ὅπου συνεδρίαζε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, διὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ κατὰ
διαταχὴν τοῦ Σουλτάνου, εἰς τε τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἐντέλει ὅτι μὴ τῶν
Σουλτάνου ἐγέννησε κέρην ὀνομασθεῖσαν Μεβχίβὴ ἤτοι Θεοδώραν· ἢ εἰδὼσι
αὕτη ἐπρεξένισεν τὴν ἱερωτέραν γὰρ, ὁ δὲ κμιστὴς τοῦ Χατταί Χουμα-
γιοῦν αὐτοκρατορικοῦ αὐτογράφου, ἀρχιευνοῦχος ὄχι μόνον ἔλαβε λαμπροτάτην
ὀξείωσιν, ἀλλὰ καὶ πλοῦσια πολλὰ δῶρα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου.

Μετ' ὀλίγον ἐπιληρωφορήθη καὶ τὸ κοινὸν περὶ τούτου διὰ πολυτέλειων κανονο-
λισμῶν ὅλων τῶν κανονομασίῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῶν βρασιλικῶν πλοίων ἢ Ἀυστηρικῆ
φρεγάτα ἢ Μάχιμος, ἢ παρὰ τοῦ Ἀρχιδουκὸς Φ. Ἐδερίκου διοικουμένη, ἔλαβε
μέρος εἰς τὸ εὐτυχὲς τοῦτο συμβάν, χαιρετήσασα τὴν εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ ἴστια ὕψω-
θεῖσαν Ὀθωμανικὴν σημαίαν.

Τὸ ἐσπέρας ἐφῶτις τὴν πόλιν γενικὴ λυγνοκαία, ἥτις θέλει λέγουσιν ἐπαναληθῶς
ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, καθὼς τὰ πυροτεχνήματα καὶ οἱ κανονοβολισμοὶ αἵτινες θέλουσιν
ἐπαναλαμβάνεσθαι πολλάκις καθ' ἑκάστην, εἰς τὰς ὥρας τῆς προσευχῆς. Πολλὰ δη-
μοκρατῆ θέαματα τελούνται εἰς Δολμα Βαχσά ὅπου τερατοῦργοι, στρονομικά καὶ
ἱεροβάται παρέχουσιν εἰς τὸ παταρόθεν τῆς πρωτεύουσας πορφεύσαν πλῆθος πο-
λυεὶδῶν διασκεδάσεων· ἐνὶ λόγῳ, ἢ πρωτεύουσα καὶ ὁ Ὄσοπος μάλιστα ἐνεδούθη-
σαν ἐορτῆς ἐνδύμα καὶ εὐχαριστοῦν διὰ τῆς εὐλυμίας τὴν ὄρασιν.

Χθὲς δευτέρα, οἱ ὑπουργοὶ καὶ ἅπαντες οἱ ἐντέλει προεκαλέσθησαν εἰς τὰ ἀνά-
κτορα τοῦ Ἐσπαρτέρου διὰ νὰ συγχαρῶσι εὐσεβῶς τὸ Ἰψος τοῦ διὰ τὴν
γέννησιν τῆς πριγκιπέσσης Μεβχίβῆ.

— Χθὲς, περὶ τὴν 2 μετὰ μεσημβρίαν, ὁ Ἐγγ. Μουσταῖ Πασᾶς ὁ πρὸ μικροῦ
λαθῶν τὸ ἀξίωμα τοῦ Σερακιέρ Παῖᾶ ἔρχαι ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου τῆς Κυβερνή-
σεως τὸ ὁποῖον εἶχε σταλῆ διὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς Θεσσαλονίκην.

— Ὁ Μουσταῖ Σαβετῆ Ἐρέτης, πρῶην Δερενδέρης, διατάχθη κατ' οὐκὰς ὑπὸ
τῆς Ἰ. Π. νὰ μεταβῇ εἰς Σερβίαν διὰ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὰς ἐμπυλίους διγορίας
αἵτινες ἀπέει ἔσιν ἀπὸ τινος καιροῦ τὴν ἡσυρίαν τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Ὁ ἀπε-
σταλμένος οὗτος ἐτοιμάζεται νὰ μεταβῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου του, ἐπὶ τινος
τῶν ἀτμοκινήτων τῆς Κυβερνήσεως.

— Ἡ Κυβέρνησις εἰδοποιήθη ὅτι ἀπέβιωσεν εἰς Βερολίνον ἀπὸ στηρικτῶν πάθος,
ὁ παρὰ τῆ Ἀυτῆ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐπιτετρομμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς Νουρι
Ἐφέντης.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΛΑΝΔΡΙΑΝΟΥ ΑΡΟΤΡΟΥ.

Ἡ παρ' ἡμῖν εἰσαγωγὴ ἐντελεφερίων γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ μηχανῶν ἐπίσταται καὶ ἐπρεπε
νὰ ἐπιστήσῃ πρὸ πολλοῦ καὶ πρὸ πάντων τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν γεωργικὴν
μάλιστα ἣτο ἀνάγκη νὰ δώσῃ αὕτη πρῶτῃ τὸ παραδειγμα τῆς βελτιώσεως. ὅτι μόνον διὰ
προαίρεσιν τὴν τρεφῆ ταῦταν τῶν ἐθνῶν, ἐπε ἔρχη κατ' εὐθείαν εἰς τὴν οὐρανὸν τοῦ πλοῦτου
καὶ τῆς εὐμερίας τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι ἐπὶ τῆς γεωργικῆς κατ' ἐξῆς, ἢ ἀμάθεια καὶ
αἰ ἀπρόληψις τῆς μετερχομένης αὐτὴν κατωτέρας τάξεως τοῦ λαοῦ καθίστασι δυσκλινὸν πάντα
μεταρρυθμίαι· ὁ γεωργὸς εἶναι ἴσως ὁ τελευταῖος ἀδύνατος ὁ δυνάμενος νὰ γνωρίσῃ τὰς
γενομένης μακρὰν αὐτοῦ προσόδου· γνωρίζας δὲ αὐτῆς, ν' ἀποφασίσῃ παρακεῖ τὸν πατρο-
παράδοτον τρόπον τοῦ ἐργάζεσθαι, νὰ ἐν γαλιωθῆ ἄλλην νέαν· ὅσοι ἐνταῦθα δυνάμει
νὰ εἴπωμεν ὅτι ὅλα τὰ ἐπὶ ἡ ἐνοῦσαν καὶ ἡ ἐνοῦσαν κατὰ γὰρ, τὴν γνωσίαν πρὸς τοὺς
Ῥωμαίους παραγγείλαν τοῦ Κήτωνος. «Μὴ μεταβάλλετε τὴν ἕρμηνειάν.»

Εἶναι γὰρ τὸν εἰς πόσον ἀλίαν κατὰ τὴν εἶναι τὸ ἔλληνικὸν ἄρτρον ὁ περιηγητὴς
ἀπαντῶν τὸν ἔλληνα γεωργὸν ἐργαζόμενον, νομίζει ὅτι εὐρίσκειται εἰς τοῦ Ὀμπερίου ἐπὶ
φρόνους. ἢ γὰρ δι' αὐτοῦ ἐπιπολαίως σμυζόμενα, πιπτεῖ ἐκείνηθεν, γρηὶς ν' ἀναπεδῶ γρηὶς
ἀρκούντως· πολλὰ παρὰ τὰ φυτὰ μένουσιν ἐπὶ τῆς ἐλαφροῦσεως καὶ τῶν
νέων ὀργωμάτων ἢ ἐργαλεία εἶναι ἀτελέστατα ἢ Κωνσταντίνου πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς
κοινοῦ καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἐφροντισε περὶ τῆς εἰς τὸ γεωργικὸν εἰς Ἀθήνας κα-
τάστημα τοῦ Κ. Ρούφου εἰσαγωγῆς τὸ Φλανδριανὸν ἄρτρον τοῦ ὁποῖου τὰ πλεονεκτήματα
εἶναι πολλὰ καὶ πασίγνωστα. Τοῦ ἀρτρου τὸ σχῆμα ἔχει οὕτως·

Ὁ ὑπευθύνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

que la régente n'accompagnât pas son auguste fille, mais Christine a déclaré qu'elle
ne se separerait pas d'Isabelle. Ce voyage donne lieu à mille bruits absurdes; il y a
bien des gens à la Puerta del Sol qui le regardent comme cachant un noir complot
antiliberticide ou bien une fuite de la maison royale.

L'a mée expéditionnaire d'Espartero s'était enfin mise en marche dans la mati-
née du 8, pour aller assiéger Morella; mais elle a été assaillie en route par une
effroyable pluie mêlée de neige; les soldats n'étaient pris même à l'abri sous leurs
tentées que les faux pénétrent. Le lendemain la neige couvrait tous les chemins,
dès que le beau temps reviendra, les opérations du siège commenceront.

Cabrera ne peut quitter sa htière pour se montrer, ainsi qu'il désirerait le faire,
à cheval, à ses troupes; c'est couché sur cette litière qu'il est entré dans Morella,
où l'on travaille avec ardeur à augmenter les moyens de résistance.

TURQUIE

— On lit dans le journal de Smyrne:

CONSTANTINOPLÉ

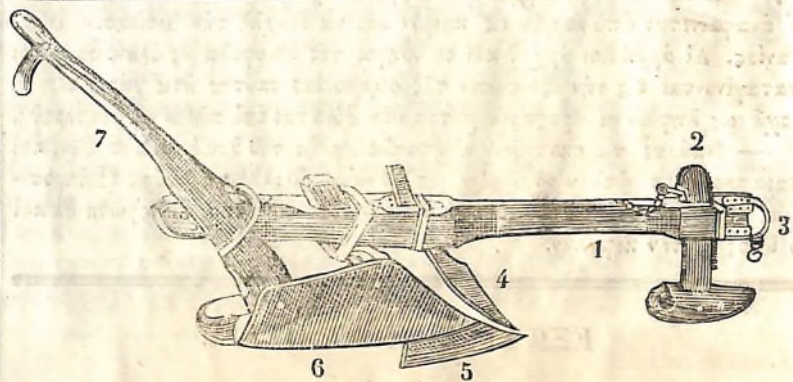
Dimanche, à une heure après midi, le *Kyzlar agassi*, chef des eunuques, accom-
pagné d'un nombreux cortège, s'est rendu à la S. Porte, où le conseil était assemblé,
pour annoncer par ordre du Sultan aux ministres et autres hauts fonctionnaires,
l'accouchement d'une des sultanes, qui a mis au monde une fille à laquelle on a
donné le nom de *Mevhibé*, Dieu-donnée. La joie causée par la nouvelle de cet heu-
reux événement a été des plus vives, et le chef des eunuques, porteur du *hatti*
humayoun, autographe imperial, s'en est ressenti, non seulement par la manière
distinguée dont il a été reçu, mais aussi par les riches présens qui lui ont été faits
par tous les membres du conseil.

Peu d'instans après, le public a été informé de cette nouvelle par les nombreuses
salves d'artillerie qui ont été tirées par toutes les batteries de la capitale et les bâti-
mens de guerre moui les vis à-vis le palais de Beschiktash. La fregate autrichienne
la *Guemè e*, montée par S. A. I l'archiduc Frédéric, a pris part à cet heureux
événement, en saluant le pavillon ottoman arboré à tous ses mâts.

Le soir, il y a eu une illumination générale qui sera renouvelée, dit on, pendant
sept jours, ainsi que les feux d'artifice et les salves d'artillerie qui seront répétées
pendant ce temps plusieurs fois par jour, aux heures des prières des Musulmans.
Des réjouissances pu bli ques ont lieu à Dolma Bakcheh; des escamoteurs, des dan-
seurs de corde et la troupe équestre de M. Bach et Soullier, offrent à une foule
immense, accourue de tous les points de la capitale pour voir de ces spectacles de
spectacles qu'elle aime par dessus tout, les divertissemens les plus variés. Enfin,
la capitale et le Bosphore, surtout, ont un air de fête qui fait plaisir et frappe agréa-
blement les regards.

Hi r ludi, les ministres et tous les hauts fonctionnaires de la S. Porte ont été
invités à se rendre au palais imperial de *Tchévagan* où s'ont été admis à l'honneur
de faire agréer à Sa Hautesse leurs respectueuses félicitations, à l'occasion de la
naissance de la princesse *Mevhibé*.

— Hier, à 2 heures de l'après midi, S. Exc. Moustafa Nouri pacha, élevé depuis
peu au grade de Séraskiar pacha, est arrivé ici sur le steamer du gouvernemen ent le
Tahiri Bahri qui est allé le chercher à Salonique.

Τὸ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1 σημειούμενον μέρος εἶν' ἐκξύλου. Τὸ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 2, ἦτοι
ὁ ἀρτροπύπος δύναται νὰ ἀναβιβάζηται καὶ καταβιβάζηται κατ' ἀρέσκειαν, ὅ ἐστι κατ' ὄσον
ὁ γεωργὸς θέλει νὰ ὀργώσῃ περισπώτερον ἢ ὀλιγώτερον βαθῆς· εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 3 μέρος
ζεύγεται ἢ ὑπὸς ἢ ὀ βουῶν· τὸ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 4 σημειούμενον εἶναι ἡ κοπίς τοῦ ἀρτρου ἢ
εὐκαλύπουσιν τὸ σχίσμα τῆς γῆς· τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 5 εἶναι ἡ ψαλὶς ἢ χωρίζουσα τὴν γῆν ὀρ-
ζοντίως· τὸ ὑπ' ἀριθμ. 6 εἶναι ἡ σάνις ἢ χωρίζουσα τὴν γῆν· τὸ δὲ τέλος ὑπ' ἀριθμ. 7, τὸ στή-
ριγμα ἀφ' οὗ κρατεῖται τὸ ἀρτρον.

Τὰ πλεονεκτήματα τὰ προαύποντα ἐκ τῆς ἀπλουστάτης τοῦ ἀρτρου τούτου κατασκευῆς
εἶναι κυρίως 1. ὅτι ὁ γεωργὸς δύναται νὰ τὸ μεταχειρισθῆ μετ' ὀλίγον ἀπλούστατον εἰς χω-
ρίσματα πλατῆα καὶ στενὰ· 2. ὅτι κόπτεται καθέτως καὶ ἀφίπει σχίσμα καθαρὸν, ῥίπτον πλα-
γίως τὸ χῶμα, συντριβόμενον· τοῦτο δὲ εἶναι τὸ μέγιστον τοῦ ἐργαλείου ὅσπου διότι οὕτως
αἱ παραφυάδες ἀφαιρῶνται καὶ ἡ γῆ ἀνοίγεται εἰς τῶπον ὅσπερ νὰ εἰσδῆ βλαβὸς ὁ σπόρος·
3. ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται τῶν λοιπῶν ἀρτρων δύναμιν διὰ νὰ συρθῆ· 4. ὅτι εἶναι διαρκὲς, καὶ 5
ὅτι δὲ εἶναι χρεῖα πολλῆς περὶ τὴν χρῆσιν προσοχῆς· διὸ καὶ εὐκόλως εἰσάγεται πανταχοῦ.

Διὰ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ταῦτα, τὸ ἀρτρον τοῦτο ἐγαλήθη ἐπὶ πολλῶν ἐπιστημονικῶν
ἐν τῇ Εὐρώπῃ καταστάσεων, εἰσήλθη εἰς διάφορα κράτη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Εἰς Βυρ-
τεμβέργην, εἰς Βαδην, εἰς Βελγίαν καὶ εἰς Ῥωσσίαν ἢ χρῆσι· αὐτοῦ εἶναι ἤδη κοινὴ καὶ πολλὰ
ἐργαστασία ἐσωστέθησαν πρὸς τὴν κατασκευὴν του. Τιμᾶται δὲ εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἐν τοιαύτῳ
ἀρτρον δραχμὰς 38 καὶ λεπ. 40.

Ἐἴπωμεν ἀνωτέρω ὅτι τὸ ἀρτρον τοῦτο εἰσήλθη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις γεωργικὸν κατάστημα
τοῦ Κ. Ρούφου καὶ τῶντο πολλοὶ ἰδιωκτῆται ἐπισκεφθέντες τὸ κατάστημα τοῦτο καὶ ἰδόντες
αὐτῆς ὁμοίαν ὅλας ὅσας παρέχει τὸ ἐργαλεῖον εὐκολίας, τὴν ἐντέλειαν τῆς ἐργασίας τὸ
ἀκρίβην καὶ τὸ οἰκονομικὸν αὐτῆς, ἐπέθυμῶσαν ἤδη τὴν ἀπόκτησίν του· εἶναι δὲ εὐχρῆς ἄξιον
νὰ μνησθῶσι τὴν καλὴν τύχην τούτων πρὸς τὴν καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ νὰ συντηρῶσιν οὕτω τοὺς
ἀγαθολογοῦσιν σκοποῦς τῆς Κυβερνήσεως, ὀφειλόντες καὶ τοὺς γεωργοὺς των, καὶ ἑαυτοὺς καὶ
τὸ Κράτος.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἄριθ. ἐγγράφ. 291.

Ἄριθ. βιβλ. καταχωρ. 219.

ΒΑΣ. ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ
ΚΑΙ ΥΠΑΓΟΜΕΝΕ ΜΕΡΗ.

Τελευταῖος ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἀδιαθέτως τοῦ ὀτηκίου Ἑλληνος Κωνσταντίνου
Α. Ρηγάτου, Κριτὸς ἔχοντος τὴν διαμονὴν του εἰς Συραν, προσκαλοῦνται ἅπαντες
οἱ ἔχοντες δικιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας του, ὀνειστηταί τε καὶ κληρονόμοι, νὰ
παρρησιασθῶσι μετὰ τοὺς τίτλους των, αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρότων, οἱ μὲν τοῦ
ἐσωτερικοῦ εἰς προθεσμίαν ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον, οἱ δὲ ἐξωτερικοὶ μὴνὸν δύο
ἀπὸ τὴν καταχώρισιν τῆς προύσης δηλοποιήσεως εἰς τὴν ἐφ' ἡμερᾶς ὁ Ἑλληνικὸς
Γομύρομος, νὰ παρρησιασθῶσι, λέγω, ἐν τῇ Βασίλειᾳ Γεν. κ. Ἑλληνικῶν τούτων Προ-
ξενεῖω, ὅπου μετὰ τὴν ἐκπευσιν τῆς ὑπερωτέρας ἀνω προθεσμίας, θέλουσιν ἐνεργεθῆ
τὰ κατὰ νόμον.

Ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ, τῇ 13 (26) Μαΐου 1840.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Μ. ΤΟΣΙΤΣΑΣ.

Le gérant responsable JEAN A. BALIS.